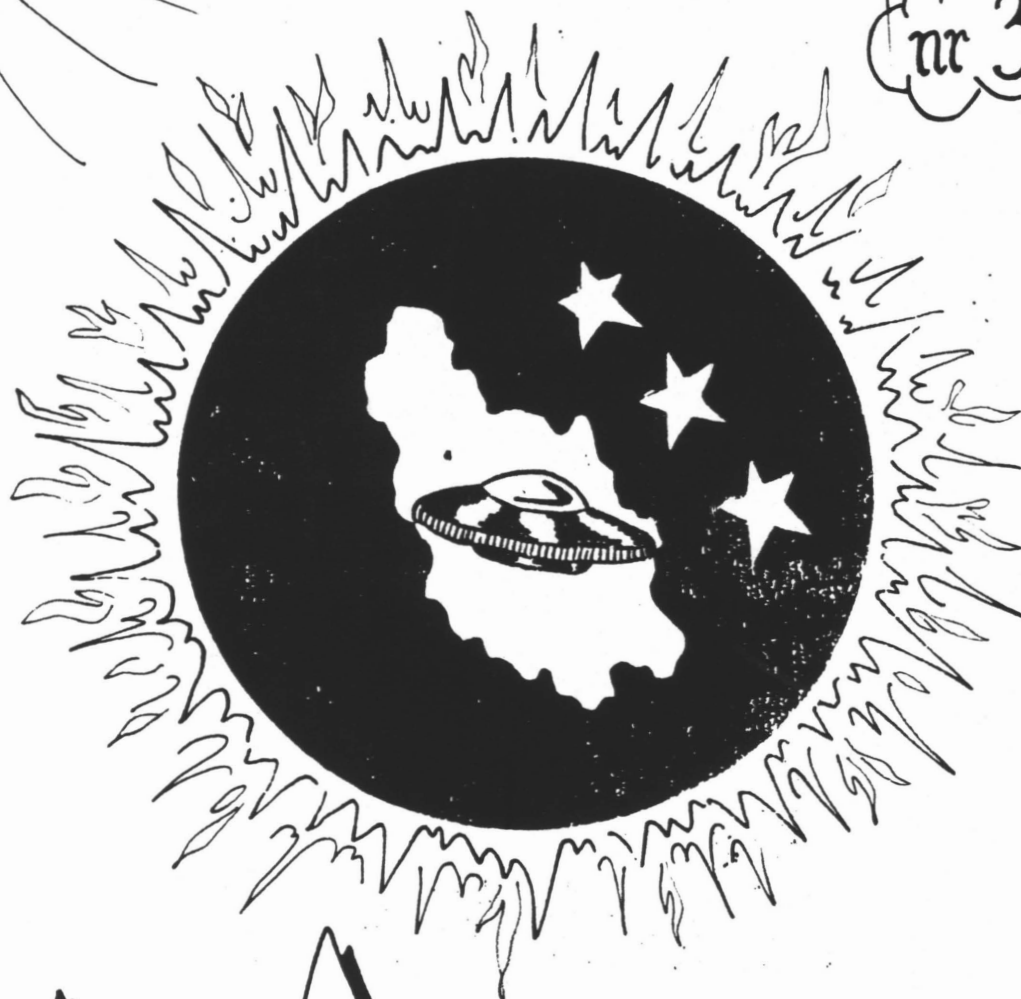

VFO - nytt

nr 3 1992

VÄSTERBERGSLAGENS

UFO ~ förening

Box 99

77700

Smedjebacken

Tele: 0240 79135

UFO-NYTT är en tidning för medlemmarna i Västerbergslagens UFO-förening.

Tidningen utkommer 4 gånger per år.

Innehåll: sid 2: Förord

- " 4: Monstret i Vintergatan.
- " 5: Jag blev räddad till livet...
- " 7: Hänt för 11 år sedan.
- " 8: Främmande möte i Hopkinsville.
- " 10: Forts. från föregående nummer.
- " 12: Rapportering
- " 13-17: UFO rapporter
- " 18: BlueBerry UFO
- " 20: Ur Mufon
- " 21-22: Klipp
- " 23-24: Månens upp och nedgång.

Medlemsskap 1992: 75 kr

Under 16 år: 25 kr

Adress: VÄSTERBERGSLAGENS UFO-FÖRENING, BOX 99,
77723 SMEDJEBACKEN.

Telefonnr: 0240 - 79135, postgiro: 16099-4.

Hur svara utomjording?

■ WASHINGTON (FLT-AP) Om en utomjordisk varelse anropar jorden, vad ska jorden svara?

Den frågan sysselsätter just nu de forskare som med sina radioteleskop avspanar rymden på jakt efter samtalsviskningar från kosmos.

Och frågan är allvarligt ställd, menar John Billingham vid den amerikanska rymdflugstyrelsen Nasas forskningscentrum.

- Många människor tycker att det här är löjligt, men vi bör ta oss en allvarlig fundere på vad vi ska svara, sade Billingham vid Världsrymdforskningskongressens möte i Washington på måndagen.

- Det är inte en fråga enbart för forskare och tekniker, utan världsbefolkningen bör få ett ord med i laget då svaret ska representera hela vår planet och riktas till en intelligent varelse, kanske på en avlägsen planet i ett annat solsystem på biljontals och åter biljontals kilometers avstånd.

BERGSLAGSPOSTEN 2/9

FÖRORD.

Ja nu är det åter dags att titta uppåt när höstens klara fina stjärnhimmel vill titta fram. Har nu tittat ner och grävt i backen för andra året, och där har hittats lite intressanta saker. Nu går det givetvis inte att jämföra UFO med arkeologi, mer än att båda är mycket intressanta ämnen. När det sedan gäller arkeologin så finns det ju bevismaterial många gånger som stöder olika teorier. Men även där finns otroligt många nya fynd och spännande saker att upptäcka. Just nu tycker jag personligen att stenåldersmänniskan är ytterst intressant.

Sommaren iår har för min del gått åt till fortsättningskurs i arkeologi och en resa till Danmark och Tyskland för att få se mossliken. Det var intressant och mycket värdefullt för min fortsatta läsning. Om fler är intresserade så rekommenderar jag varmt en resa till Silkesborg i Danmark.

Det har alltså inte funnits någon tid eller ork för ett sommarnummer av UFO nytt i år. Vi hoppas att ni har overseende med detta och kanske någon plockar ihop ett till nästa sommar. Själv kommer jag att fortsätta mina studier, så sommartid kommer det inte att bli mycket tid över.

Jag har nu sysslat med UFO i 22 år mer eller mindre aktivt och kan inte direkt säga att vi kommit framåt. Det finns inga "bevis" att UFO skulle vara "utomjordiska" inte heller att det inte skulle vara det. Förmodligen så har det alltid varit så, vi har inte dom rätta instrumenten för att fånga bevis. Människor har idag inget som helst trovärde i UFO-saken. Vi kan och kommer förmodligen aldrig att kunna avgöra om en människa verkligen sett något underligt eller ett UFO. För har något setts så har det funnits flyg eller annat naturligt med i spelet. Hur ska det då kunna bedömas som UFO? Säkerheten går inte att fastslå. Det finns barn som berättat att dom sett "två" föremål, ett flygplan och ett som sett helt annorlunda ut, men det har ändå bedömts som flygplan. Trots att man vet att barn många gånger är mycket bra vittnen. Jag har även på känn att UFO idag inte handlar bara om rapportupptag och analysering utan mera en fråga om att vara eller inte vara.

UFO_SVERIGE: håller en "seriös" inriktning av ämnet "inget utomjordiskt" utan allt har nog en förklaring osv.

Andra_föreningar_och_organisationer: tror på "utomjordingar" går ut och berättar dom mest otroliga observationerna och kontakter med utomjordingarna.

UFO är ett mycket svårt ämne och det har dragit till sig personligheter på båda dessa sidor, tro eller inte, som inte gagnat saken. Det har tvärtom fått UFO-saken i dålig dager.

Om man inte tror på människors omdöme eller beskrivningar av ett UFO eller för dom okänt objekt, varför rapportupptag? När dom mycket väl skulle kunna vittna och fälla en mördare. Är det rätt att en geolog, astronom, fysiker eller annan person bedömer ett UFO fall?

Vänd på steken: Hur kan man säga att det är utomjordingar? Avstånden är för stora. Vi vet heller inte om det över huvudtaget finns fler levande väsen på andra ställen. Varför tar dom inte kontakt och har gjort det under människans tidsålder på denna planet. Dessa isåfall intelligenta varelser måste ha kunnat ge oss något livstecken. Om UFOfrågan skulle kunna överleva och få någon "riktigt" intresserad bör nog alla olika teorier som idag finns få en möjlighet att utvecklas.

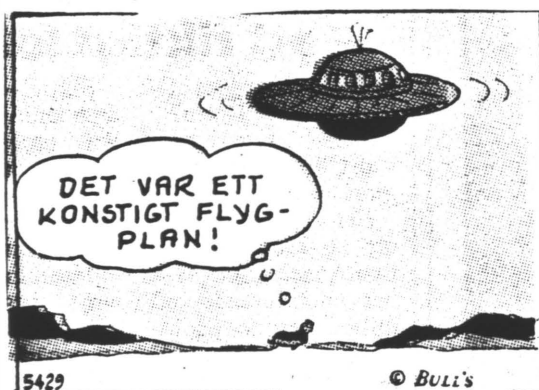
Det sägs att vi ska vara öppna för allt, det är inte vi seriösa och inte heller dom som står för IT teorin. På något vis måste det gå att få en öppnare och ledigare syn på UFO-saken.

Kanske det är dags att analysera oss själva som nu är aktiva, hur tänker och tycker vi? Har vi gagnat UFOfrågan? Hur vill vi ha det? Vad kan vi göra? Vad vill vi uppnå?

Trevlig höst!

Gudrun.

LABAN

Monstret i vintergatan

Ett mystiskt område i närheten av centrum i vår galax vintergatan som spyr ut hög energi gamma strålar är numera känt som "den stora uppslukaren". En allmän teori förespråkade den stora uppslukaren som ett gigantiskt stort svart hål där miljoner stjärnor kollapsade till ett objekt så tätt att gravitationen inte ens lät ljuset undkomma.

Ny information samlad av ett teleskop i New Mexico har funnit att denna teori endast stämmer överens till viss del. Den stora uppslukaren verkar visserligen vara ett svart hål, men bara så massiv som en stjärna och befinner sig i närheten av vintergatans centrum, inte mitt i.

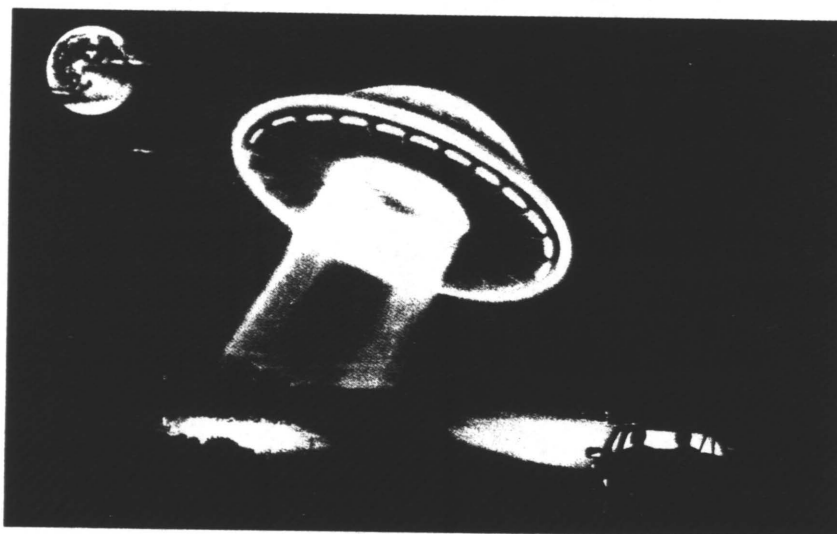
En viktig del i teorin verkar fortfarande stämma överens och det är det att när gas faller in i det svarta hålet så blir den ihoppressad och upphettad. Denna process skapar positroner som är en form av antimateria och skapas i radioaktiva processer.

När positronerna kastas ut i rymden så kolliderar de ibland med stora gasmoln och resultatet blir enorma explosioner.

Materia och antimateria förstör varandra när de möts och pga. att gasmolnen är fulla av elektroner så tolkar man dessa kollisioner som kraften bakom den stora uppslukaren. Den galaktiska kärnan är ovanligt full av gasmoln och därav blir kollisionsrisken mellan antimateria och materia väldigt stor.

Andra delar av galaxen är alldeles för tomma på gasmoln för att svarta hål skall kunna skapa explosioner.

Källa: Time International, 27 Juli-92 nr:30

En mystisk historia jag en gång hörde:

...en underlig kula följde efter en bil. Plötsligt stannade motorn, och ett kraftigt ljus tändes, föraren tittade upp och fick

då syn på ett rymdskepp. Precis då försvann ljusskenet, motorn startade igen och UFO't försvann. Puts väck. Årligt talat, kanske var det någon som ville hälsa på...

JAG BLEV RÄDDAD TILL LIVET

AV UTOMJORDISKA VARELSER...

Den finska läkaren och författaren Rauni-Leena Luukanen hävdar i sin nya bok, "Sändebud från stjärnorna", att hon haft och har kontakt med utomjordiska varelser. -De utomjordiska är vår framtid, säger Rauni-Leena utan att blinka. Själv har jag vid flera tillfällen haft kontakt med dem. De flesta ser inte ut som vi, utan mer som figuren E.T. från filmen med samma namn. Med vår begränsade tanke tror vi att intelligenta varelser måste se ut som oss, men det är helt fel. Jag har även mött varelser som är upp till 3 meter långa, skrattar hon. Rauni-Leena ger ett skärpt och intelligent intryck. Hon är långt ifrån någon drömmare eller oberäknelig person. Tvärtom..

Sin första kontakt fick hon 1985 då hon arbetade som chefsläkare i Lappland. Den 8 mars satt hon och skrev automatskrift, dvs någon annan förde pennan och skrev meddelande åt henne. "Pennan" skrev att hon inte skulle ta bilen idag eller åka på den skidresa som hon planerade. Rauni-Leena blev då så arg att hon tog hårt om pennan och sa; "Du existerar inte". Och trots varningen hoppade hon i bilen och körde iväg. Hon hann inte mer än 14 km när hon upptäckte att hon körde fel väg. "Det är inte sant. Här har jag bott i tolv år och kör ändå fel" säger hon samtidigt som hon bromsar och väjer för en buss. Bilen slirar och slår runt flera varv innan den till slut kraschar.

Bilen blev helt kraschad och jag slog mig rejält i huvudet. Det enda jag minns är att det kändes som om jag svävade ut ur min kropp och sen blev allt svart. När jag vaknar upp ser jag en enmeter hög varelse framför mig. Jag kunde inte se om det var en man eller kvinna. Varelsen gjorde en rörelse mot min lever. Då visste jag inte att min lever hade spruckit och att jag blödde invärtes. Om man blöder från levern tar det en halvtimme innan man dör. När jag såg åt andra hållet stod en sköterska från bussen där för att hjälpa mig. Då sa jag att vi är två. Ta den här personen också och menade varelsen. Men de sa "du är ensam".

-De började leta efter någon annan medan jag hela tiden klart framför mig såg varelsen. Jag förstod inte varför de inte såg honom! Plötsligt försvann varelsen och jag blev medvetslös igen. Sedan dröjde det en månad innan jag skrev automatskrift igen. Då skrev pennan: "Du har inte lytt oss. Du skulle ha dött om vi inte blandat oss i! Och du är inte ens tacksam för att vi gav dig en ny chans att få göra din livsuppgift". Det är sant! Jag var bara arg, skrattar Rauni-Leena.

Sex månader efter bilolyckan fick hon sin första kontakt med ett flygande tefat.

Jag satt med en god vän och läste en dikt om närkontakt med utomjordiska. En stund senare uppenbarade sig en farkost utanför mitt hus. Jag blev så skrämmd att jag kröp ner på golvet med min vän. Några minuter senare var farkosten borta. Just då var jag inte mogen för någon närkontakt...

Rauni-Leena berättar om sina upplevelser på ett frodigt och medryckande sätt. Hon fortsätter att berätta om sina resor ut ur kroppen:

-Jag upplever det alltid så att jag börjar vibrera i hela kroppen. Och sen bär det iväg! När jag kommer tillbaka är jag dödstrött. Som om jag varit ute och jobbat hela natten...

En av hennes fantastiska upplevelser var när hon hamnade på en annan planet där en hel skog var violett och alla hus runda. Hon frågade varför skogen var violett. "Det är bara för att du kommer från den gröna planeten", svarade de. Att husen var runda förklarade de med att det beror på att energin går runt.

Jag förstår att det låter som en saga, men för mig är det verklighet. Likaså har de djur som vi inte har. Jag kan inte förklara dem, men de är intelligenta varelser. Där finns ingen som skulle få för sig att slakta dem för att äta dem.

När Rauni-Leena skriver sina böcker går det till så att hon först mediterar och därefter tar hon en penna och börjar skriva. Men hon påstår att det är någon annan som skriver.

-När jag frågar Vem är det som skriver, säger de att det är någon utomjordisk. Min senaste bok tog bara trettiosju timmar. Jag har en stark känsla att jag ska sprida budskapen om att det inte finns någon död och att vi inte är ensamma i universum.....

Rauni-Leena berättar vidare att hon haft kontakt med tre olika utomjordiska varelser.

-En har jättestor näsa. En ser ut som omslaget på Whitley Striebers bok; Närkontakt. En är ca 4 m lång med litet huvud. Så Steven Spielbergs filmer, "E.T." och "Närkontakt av tredje graden" är inga fantasifilmer. Hans filmer är realistiska. Jag tror att han gjort dem för att vi ska vänja oss vid tanken på flygande tefat och utomjordiska varelser.

Några av de här varelserna är helt känslolösa. De förstår inte om du skriker eller är rädd. De bara tittar på dig och förstår inte vad som försiggår. De behöver inte äta, utan andas genom huden och får därigenom näring. De har inte heller några tarmar eller tänder. Jag har sett en levande på en video, och den såg ut som E.T.. Deras ögon är väldigt vattniga och de är enormt söta. Det är så man vill gråta när man ser dem.

Så gott som alla Rauni-Leenas upplevelser har kommit fram under hypnos. Hon vet inte själv vilka planeter hon har besökt. Det finns bl.a. en som går under namnet Pleiades där varelserna ser ut som vi och de påstår att vi har samma förfäder. 1975 påstod de att det tog dem sju timmar att resa till jorden. Nu tar det sju minuter.

Enligt Rauni-Leena är det tydligaste tecknet på att man är på väg att få kontakt att man börjar vibrera i kroppen.

-Man känner det väldigt tydligt. Första gången fick jag en black-out och jag minns inget förrän jag vaknade upp. Det är därför jag går i hypnos. Det är inte heller ovanligt att man kan bli opererad av varelserna. Jag har vaknat flera gånger med ärr på morgnarna, men de går bort under dagen. Mig får de gärna skära i om det kan vara till nytta för dem och för vår utveckling som människor.

Rauni-Leena har engagerat sig mycket i den moderna UFO-forskningen.

-Jag har varit på vetenskapliga möten om UFOs i både USA och OSS på högsta akademiska och militära nivå. Chefen för Apolloflygningarna, Maurice Chaelain har efter sin pension gått ut och berättat att alla raketer har följts av rymdskepp från andra världar.

Einstein sa redan på sin tid att det finns dimensioner som är okända för oss. Raketteknikens fader Herman Obert har också gått ut och sagt att han fått hjälp av rymdbröder med sin teknologi. I Amerika finns fem doktorsavhandlingar om UFO och 225 om parapsykologi. Det är inte en fråga om tro, utan om du vet eller inte. Likaså har psykologiska forskningar visat att kontaktpersoner med utomjordiska är psykiskt normala med intelligensnivå över genomsnittsbefolkningen, slutar Rauni-Leena...

1981.

David John Santoro 27 år gammal var polis i Spring Valley California. Han kom körande nära Alpine vid 10,30 tiden, när han såg någonting som totalt förändrade hans liv.

Omkring 15 foot bort på vägen var det ett stort mörkt objekt, objektet var minst 60 foot brett. Det gick att jämföra med en lastad järnvägsvagn. Plötsligt stannade hans bil, utan att han själv hade bromsat.

Objektet blixtrade till med ett starkt glänsande sken och David blev helt bländad. Två varelser hämtade ut honom ur bilen. Efter 15 minuter var han återigen tillbaka i bilen.

Han såg att från det främmande mörka objektet kom det en snabb stråle av vitt sken. Det gick runt bilen i en cirkel. Han tog då sin revolver och avfyrade fyra skott genom sin vänstra ruta mot objektet. Sedan körde han hemåt utan flera avbrott. Han var mycket rädd, när han kom hem och tog i dörrhandtaget, sa han "De är där ute". De kommer och tar mig.

Sedan - Mannen beskrivs som en ytterst stabil person, han har en hållning som myndighets person. David satte sig i soffan vid sin hustru och säger "Jag håller på att bli tokig". "Jag är tokig".

Senare samma natt var han ut och tittade till sin helt nya Chevy Malibu, huvudstrålkastarna var svaga och motorn var svårstartad. Blinkersen ville inte fungera. Kassetbanden var delvis uttraderade. Bilen hade tidigare varit smutsig, men efter händelsen var fronten helt ren. Davids vrister och fötter visade spår av skavsår. David berättade om detta under hypnos om varelserna och vad som hade hänt. Dom sade även till David att han inte skulle prata om denna händelse.

David flyttade efter 6 år till en ny stat, för att börja om på ett annat ställe. Hans liv på platsen blev ansträngd, och det var jobbigt att gå kvar efter denna händelse.

Översättare: Gudrun Andersson.

Främmande möte i Hopkinsville. 1955

Om man tänker på de konstiga, för att inte säga unika, detaljerna i den här historien så skulle den inte blivit trodd av så många om den inte varit rapporterad av fler än en. Man bör därför tänka på att det fanns elva vittnen, alla i ålder mellan 7-50 år (varav åtta vuxna över tjugo år), och att ingen av dessa tagit tillbaka något från deras speciella vittnesmål fastän de blivit offentligt hånade.

Allt utspelade sig natten mellan den 21-22 Augusti i ett litet bostadsområde i närheten av staden Hopkinsville i delstaten Kentucky.

Runt klockan 19 samma kväll gick ett av vittnerna, Billy Ray Taylor, ut för att hämta vatten från en brunn och blev då ögonvittne till ett stort skinande föremål med en avgas i alla regnbågens färger som landade i en uttorkad flodbädd i närheten av sin gård. När han berättade för de andra på gården om vad han sett trodde ingen honom och ingen ville heller undersöka det område farkosten landat i. Om detta har nånting att göra med följande händelser är därför inte bevisat.

Omkring en timme senare uppmärksammade familjen Taylor att deras hund, vilken befann sig ute i trädgården, började skälla ihärdigt och oavbrutet.

Elmer Sutton och Billy Ray Taylor gick till köksdörren för att se efter vad som upprörde hunden, och blev bemötta av en otrolig syn.

En varelse närmade sig bongården med armarna högt sträckta upp i luften. Den hade enorma ögon som nästan glödde och satt på varsin sida av huvudet. Varelsen var kort, ungefär en meter lång, hade ett äggformat ansikte och var helt skallig, en enorm sprickliknande mun sträckt från öra till öra och elefantliknande öron. Armarna var långa och slutade med kloliknande händer och hela kroppen spred ett silverskinande sken runt omkring sig, utom ögonen som glödde gult.

De två vittnerna tog ett gevär och en pistol och sköt på varelsen som då gjorde en kullebytta baklänges och sprang klumpigt in bland träderna runt gården. Men mötet var inte över än på ett tag. Efter att ha hört ljud från taket sprang de ut på gården och fann att en av varelserna rörde sig på toppen av taket. Åter igen sköt de mot varelsen och den här gången ramlade varelsen ner från taket på ett nästan svävande sätt och hamnade på bakgården. De fortsatte att skjuta mot den och den försvann in bland buskarna.

Familjen och vännerna samlades i huset och spikade igen dörrarna. Ett tag kunde de se varelsen omkringströvandes runt huset.

Runt elvatiden började de bli otåliga och bestämde sig för att göra ett flyktförsök för att få slut på belägringen. De sprang ut ur huset och klämde in sig i två bilar och körde sedan tio mil för att komma till den lokala polisstationen och där få hjälp. De berättade snabbt allt och när de väl kom tillbaka till huset igen var det med en polischef, ett antal poliser och en tidningsfotograf. När de befann sig längs Kelly Road, utanför Hopkinsville, såg de något passera ovanför deras huvuden samtidigt som de hörde två ljud som lät som när ett artilleri öppnar eld. Men det behöver inte vara kopplat med den här historien. Polisen undersökte området och fann bara kulhål, inte ett spår av rymdvarelserna eller någon farkost. Polischefen gjorde klart att de här människorna inte var den sort som kommer till polisen för minsta lilla sak och att därför något skrämt dem, något bortom deras förstånd.

Och ännu var inte det främmande mötet över!

Polisen återvände till Hopkinsville men planerade att utreda saken ordentligare i dagsljus. Klockan halv tre på morgonen såg Glennie Lankford, Elmer Suttons mor, en av varelserna titta in i hennes sovrumsfönster. Försiktigt ropade hon på sin familj och när Elmer Sutton kom inspringande in i sovrummet ignorerade han sin mors vilja att försöka kommunicera med varelsen och sköt på den genom fönstret. Varelsen fortsatte att valsa runt på gården men försvann strax innan soluppgången. Vittnerna insisterade på att berätta om allt som hänt även om de skulle kunna komma att bli hånade. De blev tvingade in i det offentliga rampljuset, blev anklagade för att vara religiöst hysteriska och många kom till deras gård för att se efter var allt detta hänt någonstans.

Många varierande teorier har lagts fram angående det här Kelly-Hopkinsville fallet. En teori var att eftersom en circus passerat genom Hopkinsville samma dag som det inträffande, så skulle några apor lyckats fly och ha skrämt upp dem som såg dem, men eftersom den fysiska beskrivningen av varelserna inte stämde överens med någon slags apa och ingen apa rapporterats bort så uteslöt man snart detta. Fortsättningsvis så borde man även funnit åtminstone någon kropp efter allt skjutande om nu varelserna kunde skadas på ett normalt sätt, men man hittade ingenting.

En granne bekräftade att han samma kväll sett ett par lysande ögon röra sig på fälten nära familjen Suttons gård, men han hade trott att något el. några av familjen Suttons djur hade rymt och att familjen skulle försöka samla in dem igen. Han sade att han är glad att han inte försökte hjälpa till. Då kunde han ju ha blivit skjuten.

Längd: ca 1m Kön: ingen identifikation

Små antenner eller känselspröt på varje sida om huvudet.

Skalligt huvud, spetsig haka, huvudet samma färg som kroppen.

Slaka, stora öron, spetsiga upptill, såg ut som rynkigt läder, mörka insänkningar i varje öra.

Näsan var konisk, smalnade av mot spetsen och där var näsan rund som en liten boll.

Övre läppen var gömd under den undre.

Axlarna sluttade neråt, hade ingen hals.

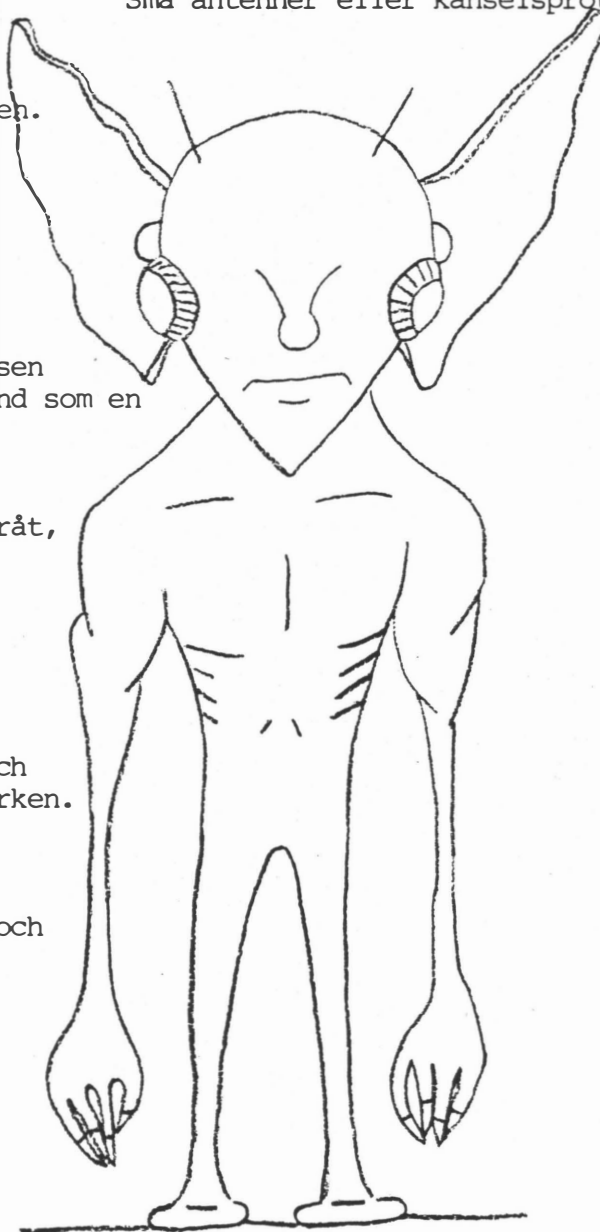
Kroppen var kraftigt byggd ner till midjan.

Armarna var långa och rörde nästan vid marken.

Benen var smala och stickliknande.

Händerna var breda och hade klor.

Fötterna var runda som sugproppar.

A. Besökarna kommer verkligen från en annan planet i detta universum men är helt vana vid förhållandena här och är som det förefaller av samma familj som människan.

B. Dom är från jorden, men dom kommer från en annan tid. (Dom kan naturligtvis även vara tidsresenärer från en annan planet). Det sista påståendet är i hög grad spekulativt. Men de som tror att endast nuet är verkligt bör erinra sig att det vi kallar "nuet" enbart är en oändligt smal gräns mellan framtiden och det förflutna. Och skulle denna gräns utan tids dimension kunna vara verklig? Om den verkar så, beror det på egendomligheter i vårt medvetande som uppfattar den omedelbara framtiden och det omedelbara förflutna, som unika upplevelser, vilket ger oss en illusion av att nuet är verkligt. Men egentligen är motsatsen sann. Fysiskt existerar inte nuet. Vi lever mellan framtid och förfluten tid, minns saker som passerat och anar saker som skall komma. Faktum, att händelser i en fjärran framtid ibland blivit exakt förutsagda, talar även för den här bilden. Hur skulle sanna förutsägelser kunna vara möjliga om det inte fanns något samband mellan den kommande händelsen och siaren? Men om händelsen skulle uppfylla siarens förutsägelse, måste den vara verklig.

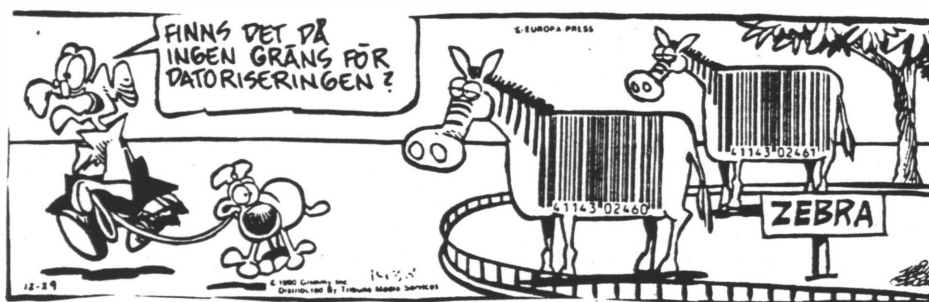
Om vi återupptar några spekulationer omkring vår spekulativa tidsmaskin kan vi dra slutsatsen att maskinen måste ha ett rymdskepps egenskaper. Om en resenär vill resa, låt oss säga, från år 2000 tillbaka till år 1963, måste han följa jordens bana i det 4-dimensionella mediet med den mest utsökta precision, för att inte lämna jordens yta eller atmosfär. Jag antar att detta är möjligt. Det finns en oundviklig felaktighet i alla navigations-system. Om man nu föreställer sig en navigering i den 4:e dimensionen skulle det säkerligen finnas orsaker till någon grads felaktighet. I så fall skulle vår resenär inte vara säker på om hon kunde hålla sig kvar på jordens yta eller ens i dess atmosfär när hon reser i tiden. Det är ganska troligt att hon plötsligt befinner sig ute i rymden långt ifrån jorden. Eftersom en avvikelse från den rätta kursen skulle bli större ju längre resan varar, kan man förmoda att de UFO:s som matrealiserar sig i vår atmosfär endast färdats en kort tid, vilket betyder att dom kommer från en "nära" framtid. Detta kan också förklara varför UFO:S matrealisering så sällan iakttagits, men däremot dematrealiseringen är mera vanlig.

Chansen att få syn på dem i det ögonblick den anländer till vår tid är mycket lika.

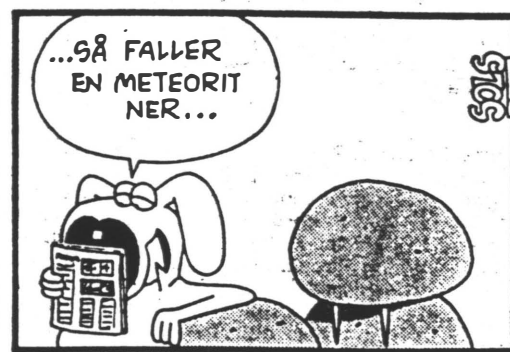
Å andra sidan kan man inte helt utesluta möjligheten att föremålet då det matrealiseras kolliderar med något annat föremål som befinner sig i rymden redan. Till exempel vår jord. Vad skulle då hända? Skulle det över huvud taget bli en kollision?

Det förekommer rapporter på materialiserings fenomen där andra föremål blivit undanträngda av det matrealiserade föremålet. Be-
träffande UFO:s har en del kommit uppdykande ur sjön. I vilken de materialiserats? Tyvärr är det omöjligt att gå närmare in på orsakerna till mina funderingar. Men jag vill dock påpeka att enligt min åsikt är hypotesen om tidsmaskiner inte nödvändigtvis en absolut bestämning, emedan det kan finnas massor av världar där alla tänkbara möjligheter kan vara verkliga.

Jag vill inte att någon av de framlagda hypoteserna i den här artikeln ska uppfattas som en slutlig förklaring till UFO fenomenet utan överlåter åt läsaren att själv bedöma värdet av mina teorier. Men själv är jag övertygad om att nyckeln till gåtan kommer att hittas någonstans i den här riktningen.

382

RAPPORTERING.

Nu skall det rensas i UFO-träsket enligt seriöst arbetande UFO SVERIGE. Här skall inte finnas några dåliga fältforskare eller slöa individer som inte ger allt. Vi har en ordförande som är fernobedabel, han ger allt. Han har mycket riktigt lyckats med att att få ut UFO AKTUELLT 4 nr om året. Tidningen är snygg och mycket läsvärd. Vidare håller han kontakter till höger och vänster som skall gagna alla i UFO SVERIGE. Han jobbar hårt, mycket hårt.

Men om vi skall vara mycket ärliga mot oss själva, låt oss vara det nu. Hur stor chans har vi att lösa UFO-gåtan? Med vilken rätt bedömer UFO SVERIGES rapportbedömare rapporter? Hur många och vilka har verklig kompetens för det?

Ärligt sagt har ingen dom rätta instrumenten för mätningar av detta fenomen. Därför har "Tefats" tokarna kunnat förlöjliga hela denna sak. Det kommer fram dom mest otroliga sagor, som förnuftet säger är fel. Lättledda människor, Sökande människor och Troende bildar rena kulterna till fenomenet. Sedan kommer seriösa UFO SVERIGE och talar, inga UFO:n.

Men vad händer med dom människor som verkligen upplevt saker? Törs dom över huvudtaget berätta, något? UFO finns ju inte, det är synvillor kända objekt som man tar miste på, eller så är man "TE-FATS" dåre. UFO är ett hett debattämne -

Jag hoppas ändå att vår uppgift i nuet är och förblir rapportupptag för framtidens forskare. UFO SVERIGE har inte dom forskare mer än Jens T, som kan räknas som forskare. Vi kan heller aldrig med säkerhet säga att Tefat inte finns eller finns. Så vår uppgift blir nog fortsatt rapportering, ingen kommentar till fenomenet.

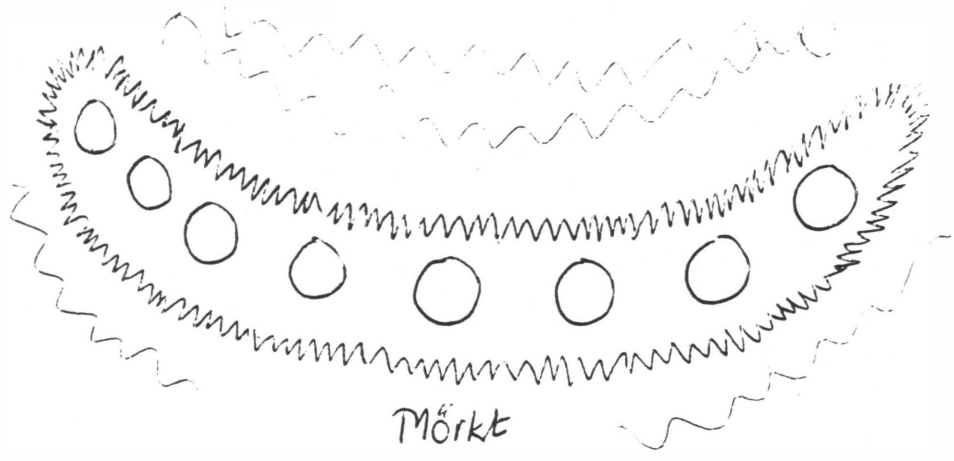
Så nu övergår vi till höstens rapporter och hoppas att folk ska våga komma till oss med sina eventuella observationer. I vår förening är vi öppna, men vi gillar analyser. Sunda sådana.

ORT: Järfälla
NAMN: Anonym
TID: 1985. Hösten kl: ca 22.00
HANDLÄGGARE: Gudrun Andersson VBU.
Vittnet berättar:

Vid 22 tiden denna mörka höstkväll i Viksjö Järfälla gick jag för att rasta min hund. Vi gick som vanligt mot golfbanan. När vi kom fram till gångvägen som går längs med banan, stannade hunden tvärt. Den satte sig ned och tittade ut över banan. Jag fick då se en stor rund skiva med lysande lampor runt om på kanten, lamporna var vita. Den svävade ljudlöst längs med golfbanans trädtoppar. Man kunde se svarta konturer ovanpå skivan, men man såg det inte klart i mörkret. Skivan var mycket stor. Avståndet till föremålet endast ca 150 m, och föremålet 8-9 cm på utsträckt arm. Inte ett ljud kunde höras. Jag blev mycket förundrad. Ville inte prata och fråga om flera hade sett samma sak som mig. Man vet ju att folk anser en som idiot som ser sådana här saker. Har själv aldrig trott på UFO. Men man måste ju tro sina egna ögon. Mina ögon är det heller inget fel på, får dom kollade med jämna mellanrum. Förövrigt vägrade hunden att gå denna sträcka efter händelsen.

Mörker. Svaga konturer ovanpå

○ = lampor som lyste

ORT: Vid F8 flygflottilj.

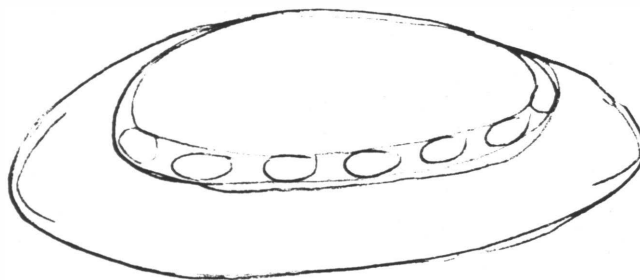
NAMN: Inger Huber-Ring

TID: 1950? Maj kl. ca 15.00,Obstid: ca 15-20 sek.

HANDLÄGGARE: Gudrun Andersson VBU.

Detta hände någon gång i början på 50-talet. På denna tid arbetade Ingrid vid en militär flygplats,hon var van observatör och kollade himlen. En majdag vid 15.00 tiden fick hon se som hon först trodde ett flygplan som kom in för landning. Men föremålet blev liksom hängande i luften,nu såg hon även att det inte var något flygplan av känt slag. Det såg ut som en skinande diskus med en platt kupol som hade fönster runt om. Föremålet svävade i ca 15-20 sekunder över flygplatsen,sedan försvann det med en enorm hög hastighet rakt upp. Ingrid rapporterade till Tornet om vad hon sett,dom bekräftade hennes rapport. Dom hade även sänt upp plan för att ta upp jakten på föremålet,utan att lyckas. Inget ljud kunde höras av föremålet utom när det ändrade höjd,då hördes ett visslande ljud.

Uppföljning: Efter så många år är det nästan omöjligt att kolla en sådan här rapport.

ORT: ZURICH

NAMN: Ingrid Huber-Ring

TID: 1970 på hösten, ca kl. 20.00

HANDLÄGGARE: Gudrun Andersson VBU.

Vi låter Ingrid berätta med egna ord:

Det var någongång på 70-talet en kväll i november, tid ca 20.00. Min man och jag körde mot Zurich. Plötsligt såg vi ett starkt, mycket starkt ljussken över skogen. Det var ett jättelikt runt föremål, diskusformat med platt kupol, det var försett med runda strålkastare runt om. Ljuset var så starkt att det bländade oss ett ögonblick. Sedan släcktes plötsligt alla ljusen. Eftersom jag hade stirrat upp på ljuset några sekunder fastnade föremålets form i alla ljusen på min näthinna. Sedan syntes föremålet endast några sekunder till i ett diffust ljussken. Sedan försvann det helt i molnen. Tyvärr så kunde vi inte stanna bilen, eftersom vi var på autostradan. Bilmotorn "hostade" lite, så min man var tvungen att kolla bensinmätaren, men det var ingen brist av den varan.

Uppföljning: Dagen efter stod det i tidningen om en reporter som sett ett UFO tidigare samma kväll som oss.

OBSDATUM: 1992-01-05 kl. 07.05

PLATS: Borlänge centrala delar

OBSERVATÖR: Anonym

1992-01-05 kl.07.40 ringde ovannämnda vittne till Borlänge polisstation och kom att tala med polisassistenten Christer Lundin. Hon berättade om ett ljussken över Borlänge. Kl.18.15, samma dag, ringde jag upp vittnet och hon berättade följande.

Berättelse:

Vittnet jobbar som vårdbiträde på Åkershems vårdhem i Forssa, Borlänge. Hon hade jobbat natten och skulle just åka hem. Klockan var strax över 07.00 när hon gick ut för att sätta sig i bilen för att åka hem. Hon observerade då ett starkt ljussken i sydostlig riktning. Hon reagerade för att skenet var så starkt och beskriver det som en stjärna fast mycket starkare.

Hon satte sig i bilen och åkte mot bostaden. Hon åkte Kvarnsvedsvägen söderut och såg då skenet hela tiden åt sydost, över Domnarvets Järnverk någonstans. Hon svängde in på Mårdgatan, höger, och åkte nu i sydvästlig riktning. Hon upplevde som om skenet stod stilla. Helt plötsligt blinkade ett illsken upp framför henne, i några sekunder. Det andra skenet fanns kvar till vänster om henne.

Hon svängde så in vänster på Allfarvägen och åkte söderut. Hon kom strax ifatt en annan bil. När de kom fram till en rondell såg hon att personen i den framförvarande bilen även observerat skenet, då denne hukade sig fram över ratten för att se bättre. I rondellen svängde den andra bilen vänster emedan vittnet körde Röde vägen i sydvästlig riktning. Hon upplevde nu att skenet befann sig över Borlänges centrala delar. Hon körde vidare över Tjärnavägen (Rv 70) och såg då att skenet, som hon uppfattade det, hade plötsligt flyttat sig och nu befann sig över Kupolen, på hennes vänstra sida. Hon vågade inte åka Nygårdsvägen, som hon brukar, utan svängde Petter Blåders väg norrut, bort från skenet. Därefter åkte hon in på Mats Knuts väg, som leder söderut. Helt plötsligt var skenet där och sänkte sig nedåt. Hon skyndade sig hemåt och var strax hemma. Hon var nu uppjagad och skräm av skenet och skyndade sig in i huset utan att se efter skenet. Hur det försvann vet hon inte. När hon lugnat ned sig lite ringde hon till polisen.

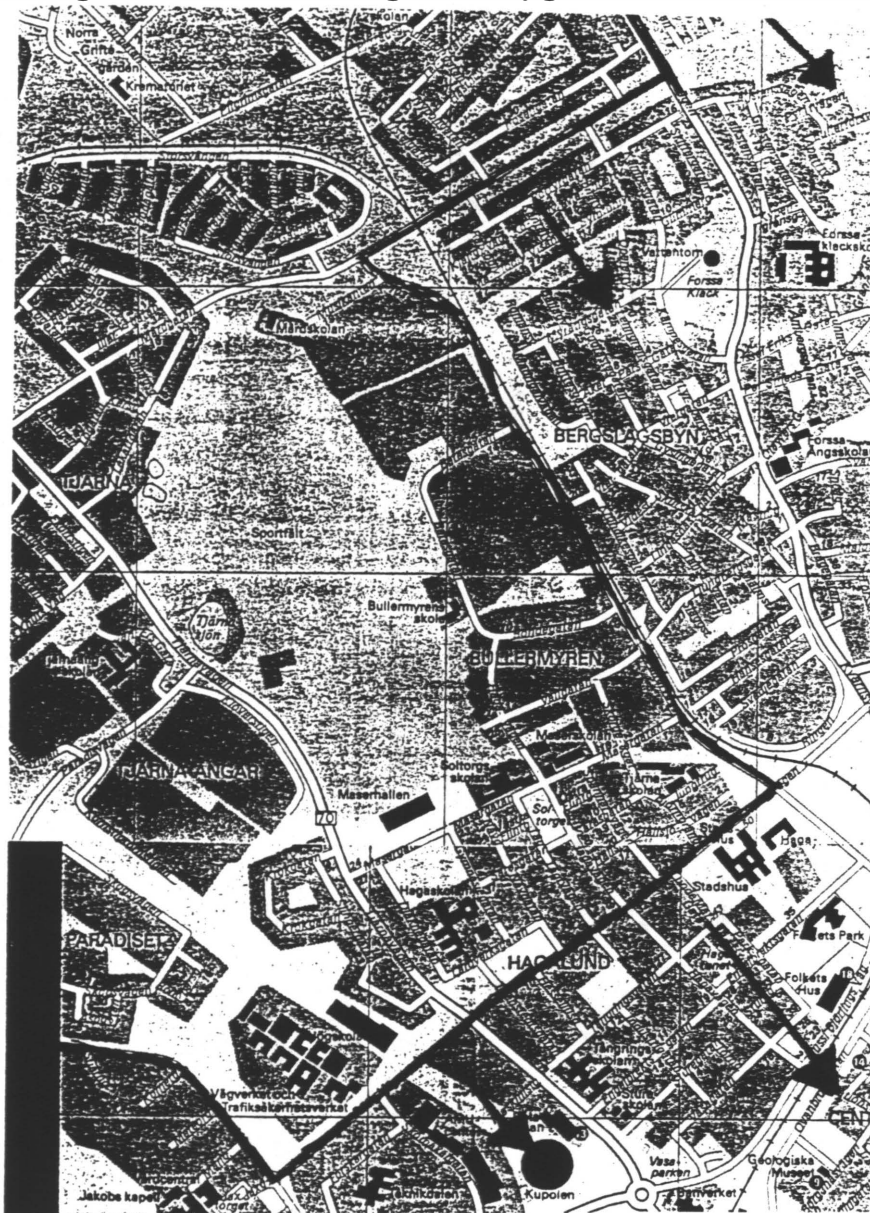
Objektbeskrivning:

Vittnet beskrev skenet som ett vitt, starkt, fast sken. Ingen rök observerades. Inga konturer utan bara ett sken. Det hördes inga ljud. Hon satt i en bil under nästan hela observationen och därtill blåste det kraftigt den här morgonen. Från vilket håll det blåste vet hon inte.

Hon avslutade sin beskrivning med att säga att hon inte vet vad hon sett. Hon har aldrig tidigare sett något liknande. Hon sade att "det var inget som stämde", och menade att det var något konstigt med observationen.

RAPPORTMOTTAGARE: Johan Kinneryd.

Bilagor: Undersökning om flygtrafik. Karta.

KARTA ÖVER BORLÄNGE CENTRALA DELAR

SKALA 1:15 000

Vittnet Axelssons värdväg inritad. Pilarna anger skenets riktning i förhållande till vittnet. Bilfärdens start- och slutpunkter ej med på kartan.

Strax efter skymningen kl.15.30 på fredag eftermiddag den 2:a november 1990, var Warren Orcutt och hans fru Velma på väg till sitt hem i Cherryfield Maine. Dom hade gjort iordning sitt vinterställe i nordöstra delen av staten, vid Schoodic Lake i Blueberry. Dom åkte i sin Ford diesel pickup utmed den smutsiga vägen som ledde till Blueberry barrens 8 miles öster om deras hem.

Dom närmade sig korsningen vid utkanten av Cherryfield, Columbia och Township 18 i Washington Contry. Just som dom närmade sig en kurva på vägen, uppmärksammade Velma ett ljussken genom bladverken i träden.

- Vad är det där, utropade Velma.

- Det är Tibbettstown, svarade Warren.

- Nej det är det inte, säger Velma med eftertryck.

Dom rundade och vände mot vänster, då blev ett objekt synligt.

Det passerade runt träden som stack fram från ett skogsområde

mellan Blueberry field och Great Heath. (vidsträckt kärr mot nö).

Dom mötte, framför dom till vänster, ett tefats liknande objekt 18m i diameter som sakta steg från marken. Det var 25 minuter efter solnedgången.

Det fanns tre blänkande lysen som rörde sig under underdelen av objektet. Ljuset var så starkt att det gjorde ont i ögonen berättar dom. Ljusen liknade landningsljus från ett stort flygplan. Otroligt starka, starkare än Halogen lampor.

Warren tog fordonet och parkerade, sen observerade dom objektet som plötsligt höjde sig och stannade, höjde sig och stannade igen som om det försökte undvika krock med grenarna från träden vid kanten av skogskanten. Sedan körde han bilen några få hundra foot längre ner på vägen, till en lite högre plats på en ås för bättre utsikt. Han stannade bilen och släckte lysena medans dom lyssnade men inget ljud kunde höras från det svävande objektet.

Vid det här laget hade Velma gått ut ur bilen för att observera objektet närmare.

Velma och Warren kunde båda se rektangulärt formade fönster på sidan av föremålet när det svängde.

Ett matt glödande orange sken kom från insidan av fönsterna som sågs mycket klart.

I 10 - 15 minuter såg dom föremålet sväva, sedan lyfte det långsamt uppåt sedan for det med en väldig fart.

Warren bad sin fru gå tillbaka in i bilen, vilket hon också sedan gjorde.

Han startade bilen och körde sedan långsamt ner på vägen, till ett ensamt hus, bebott av familjen Cotton. Warren sprang fram till huset ringde på dörren och talade om för familjen och bad dem titta på det fortfarande synliga objektet.

Tillsammans betraktade dom objektet som steg i etapper ovanför trädtopparna.

Sedan åkte det iväg i en fruktansvärd fart i nordostlig riktning över den massiva radar stationen i Columbia Falls, 10-12 miles bort. Andra människor på väg i riktning där föremålet for fram rapporterade att man sett ett okänt objekt vid samma tid.

ANDRA VITTNEN.

Sedan när hon kom hem ringde hon till en ung man som hon bodde granne med. Han berättade att han tillsammans med två vänner i en bil varit på väg från City Bangor till sitt läger.

Han talade om ett UFO som han sett 2 år tidigare. Velma sa att hon nu trodde honom för nu hade hon sett samma sak.

Sedan blev det undersökningar, om dom blivit utsatta för några skämt.

Dom tvekade till att det kunde vara övningsflyg, men dom misstänkte att en del människor tyckte om att "skämta". "För att dessa saker nu ses av allmänheten."

Det ringde folk och dom berättade om fall där personer har sett ett UFO landa några 100 foot ifrån dem. Det sades att det var ett övningsflygplan, och sedan avslutades fallet.

Andra fall blev aldrig rapporterade. Trovärdiga vittnen fanns till observationerna. Warren som var 46 år är mycket aktiv i Masonic Lodge och Velma likaså i Easter Star. Dom gjorde ett intelligent intryck på utredarna och verkade även vara öppna och glada. Dom gav utredaren god tid, och Warren följde med till observationsplatsen så att vi på platsen kunde undersöka området.

Översättare: Ingela Andersson
Stina Persson

---TILLBAKA BLICK.

20/8 1976.

Två män hade parkerat på en privat väg vid Hartford, South Dakota, dom satt på bilhuven och tittade. Klockan var 11.30. Dom noterade två starka ljus som sänkte sig mot dem.

Det slog dem omedelbart att ett flygplan höll på att krascha i närheten av dom. En sprang upp till huset och en annan sprang därifrån. Nu stannade ett objekt med två starka ljus direkt över huset, det stod i trädtoppshöjd. Sedan svävade det bortåt i ca 10 grader norr om huset och stannade igen. UFOT var nu cirka 40 foot bort från pojkarna, och avlägsnade sig från huset. De två starka ljusen bländade dom.

Den ena pojken backade från huset och kunde klart se ett diamantformat fartygsliknande objekt, omkring 45 foot lång och 45 foot bred. Den var silvergrå, men inte den blanka färgen. Plötsligt blev en öppning "synbar", och en typ av mekanisk arm sänkte sig ned i öppningen. Armen hade en röd lampa som blinkade till snabbt och drogs in igen. Sedan såg det ut som UFOT tippade nedåt några få foot, som om den tänkte landa. Sedan vände den tvärt och följde en golfbana, som låg intill huset. Ljusen var nu riktat nedåt över golfbanan precis som om det sökte något där. Sedan försvann det bort från synfältet.

Översättare: Gudrun Andersson.

---METEORSKURAR.

1992

Quadrantiderna	1 jan	- 6 jan	max	3/1
Virginiderna	25 feb	- 8 maj		12/4
Apc Lyriderna	19 apr	- 25 apr		22/4
Eta Aqariderna	24 apr	- 20 maj		6/5
Delta Aqariderna	15 juli	- 20 aug, 28/7, 7/8		
Alfa Caprioniderna	15 juli	- 10 aug		30/7
Persiderna	23 juli	- 20 aug		13/8
Kappa Cygniderna	9 aug	- 6 okt		18/8
Cephiderna	18 aug			
Pisciderna	1 sep	- 1 okt	max	9/9
Orioniderna	20 okt	- 26 okt		21/10
Tauriderna	20 okt	- 30 nov		5/11
Delta Drakonis	7 okt	- 11 okt		
Leoniderna	15 nov	- 20 nov		17-18/11
Geminiderna	7 dec	- 16 dec		14/12
Ursiderna	17 dec	- 25 dec		22/12

Småpojkar har sina påhitt, tänkte Bruno Nygård när han såg ekipaget på vägen. Det såg ju ut som en sparkstötting som man spikat en bräda tvärs över på. Men när pojkarna upptäckte Bruno hände något oväntat...

Bruno Nygård trodde först att det var ett par småpojkar från byn som var ute och åkte spark. Men plötsligt hoppade de in i ett runt föremål och flög iväg med "raketens hastighet", upp över trädkropparna...

Klockan var halv sju en söndagseftermiddag i december 1977. I byn Kaunisvaara, ovanför Pajala i Norrbotten, var skogsarbetaren Bruno Nygård på väg hem. Bruno körde sparkstötting och hade svängt upp på stora vägen när han fick se, som han tyckte, ett par småpojkar med en spark en bit framför sig.

– Det var mörkt så jag såg inte så tydligt. Men det såg ut som om de sprang på var sin sida av sparken och som om de hade en stor låda på sätet. Det verkade också som om de hade satt fast en bräda över sparken så att de kunde skjuta på från sidorna. Först tyckte jag inte alls att det var något konstigt, småpojkar har ju sina påhitt. Men jag minns att jag tänkte att de var på fel sida av vägen, berättar Bruno.

När de var ca 20 meter från mig verkade det som om de fick syn på mig och i samma ögonblick hoppade de i "lådan". Jag såg då att det inte alls var någon "spark med en låda" utan ett runt föremål, nästan som en snusdosa till formen. Det var cirkelrunt och hade en diameter på närmare 2 meter. På ena sidan, den som var vänd mot mig, såg jag ett litet ljus, det såg nästan ut som en reflex. Föremålet lyfte från marken och for rakt upp med raketens hastighet och sedan försvann det bakom trädkro-

Plötsligt for sparken med pojkarna till himlen...

parna. Det hördes inte ett ljud.

Bruno Nygård blev aldrig rädd under den fem minuter långa upplevelsen. Däremot var han säker på att det var humanoider – människoliknande varelser från rymden – som han hade stött på!

Budskap från rymden?

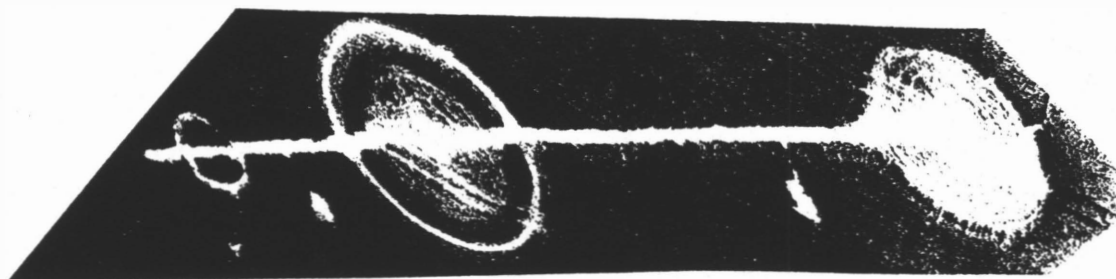
Ännu har ingen kunnat förklara hur de mystiska cirkelarna på de engelska sädesfälten blir till. En del forskare hävdar att det handlar om, för oss ännu okända, naturfenomen medan andra är lika säkra på att de märkliga tecknen är meddelanden från rymden!

Det kommer ständigt rapporter om oförklarliga cirkelformade "avtryck" i sädesfält från jordens alla hörn. Framför allt från England. I grevskapet Wiltshire i sydvästra England är cirkelarna numera så vanliga att de har blivit en turistattraktion.

Det stora piktogrammet vid Alton Barnes som det såg ut i juli i fjol.

Trots det stora antalet cirklar är det bara några få personer som haft turen att få bevittna en cirkels tillkomst. De har berättat att de hört ett "hummande" ljud, att de sett eldklot eller ljuspelare sänka sig ner mot fältet och att en vågrörelse gått genom gräset och pressat sädesstråna mot marken. Hela förloppet har inte tagit mer än några sekunder.

Det finns teorier om att det är virvelvindar eller klotblixtar som bildar cirkelarna men det finns också andra, mer fantasieggande, förklaringar. Vissa ufo-forskare tror att cirkelarna i de engelska sädesfälten är kodade budskap från en annan, utomjordisk värld...

Raketskott fick avbrytas

KOUROU (TT-Reuter): Uppskjutningen av en Ariane-raket med två europeiska satelliter ombord stoppades natten till lördagen två gånger under nedräkningen och fick slutligen senareläggas, meddelade en talesman för Arianeprogrammet.

ARBETET 3-3-91

EGYPTOLOG GJORDE SENSATIONELL UPPTÄCKT KÄLLAREN. Egyptologen Stephen Quirke vid British Museum i London har gjort en sensationell upptäckt. Han har hittat en av världens äldsta skrifter, en 3900 år gammalt papyrusmanuskript, rapporterar den brittiska tidningen The Independent. Quirke lyckades dechifrera delar av texten och det framgick att det sannolikt är fråga om en hyllningsdikt till farao Senusrit I. Manuskriptet köptes av British Museum någon gång mellan 1940 och 1960. (TT-DPA)

VEM KYSSER BÄST? I Frankrike, Storbritannien, Tyskland, Australien och Grekland klagat folk över att de blir kyssta för sällan. I Italien, USA, Nederländerna och Spanien tycker folk däremot att de får fullt tillräckligt med kyssar, visar en enkät gjord av förlaget Mills and Boon and Harlequin. Tyskarna anser att den perfekta platsen för en kyss är en solbelyst strand. De franska britterna föredrar att hålla till framför en flammande brasa. Skandinaverna säger att de vill kyssas utomhus i regnet. Men i verkligheten har de allra flesta fått sina kyssar i en portgång. (TT-Reuter)

UFO

Mänskligheten (eller i varje fall en del människor) har alltid haft ett behov av skrock och vidskepelse. Sven Dahlin nämner 1600-talet, och visst var vidskepelsen då större än i dag, men den bör ses mot bakgrund av den brist på kunskap och utbildning, som då rådde. I dag har vidskepelsen fått en teknisk prägel, men den finns där ändå, i form av tefat, undervattensfarkoster etc.

Vad gäller tefaten, så måste man ju ställa sig frågan, varför de utomjordiska varelserna aldrig ger sig tillkänna och låter sig presenteras efter sin långa och som man får anta, mycket ansträngande färd. De måste väl, om de existerar, ha ett ärende med sin färd? Att det kan finnas andra, levande varelser än människan ute i det stora universum, förefaller förresten helt troligt. Det vore ju märkligt om jordevarelserna skulle vara, epsamma herrar på täppen. Men att de skulle besöka oss bara för att försvinna som dimfigurer, förefaller lika främmande som 1600-talets Blåkullafärder. Att du åberopar det amerikanska flygvapnet såsom sanningsvittne gör inte saken mera trovärdig. (Jämför vårt kustförsvaret och jakten på de allstädes närvarande ubåtarna).

En gång var jag nära att få kontakt med ett flygande tefat, men jag hann ducka i tid. Koppen fick jag däremot mitt i "planeten".

Fred Eriksson, Storvik

KV. 8/5

Mellan stjärnorna

I en tidningsartikel berättas att arkitekt Jan Richert genom forskning kommit underfund med att Einsteins relativitetsteori är fel.

Att de inte håller har jag sedan länge förstått. Det är nämligen bevisat att om ett föremål färdas i rymden med stor hastighet

uppstår tidsdifferens. Vid ljusets hastighet står tiden nästan stilla. På så vis är långa rymdresor möjliga, d.v.s. mellan olika planeter. Detta bevisas även av att amerikanska satelliter vilka varit utrustade med atomur har visat att de saktat med flera sekunder. Sådana ur beräknas inte normalt ändra sig ens en sekund på tusen år.

Som bevis får jag även anför följande fantastiska händelse som inträffade för ca 30 år sedan i New York. Det stod en trafikpolis på en gata och dirigerade trafiken. Plötsligt fick han se en ålderdomligt klädd man stå på en trottoar. Mannen verkade helt förvirrad av den intensiva trafiken. Han försökte gå på gång gå över gatan utan att lyckas. Till sist tog han risken men blev påkörd av en taxi och dödad. Vid polisens undersökning visade det sig att allt han bar var mellan 90 till 100 år gammalt. T.ex. kläder, klocka, sedlar och mynt. På hans visitkort fanns en adress i New York. Det visade sig att det inte fanns något bostadshus på den angivna adressen men väl en lagerbyggnad. Efterforskning visade att bostadshuset rivits för 50 år sedan och därefter ersatts av denna lagerbyggnad.

Då mannen hade ett helt ovanligt efternamn tänkte myndigheterna att det kanske skulle vara möjligt att annonsera efter eventuella släktingar. Det gav till resultat att två personer hörde av sig. De berättade att de hört att en man i släkten plötsligt försvunnit och aldrig påträffats. Han var i trettioårsåldern vid försvinnandet och såg vid påträffandet ut att vara på sin höjd 35 trots att han varit borta i 90 år.

Bevisar inte detta att interstellära (mellan stjärnorna) resor är möjliga och att mannen blivit kidnappad av ett rymdskepp s.k. UFO och blivit tillbaka kaskickad?

*Gunnar Schelin
Borgholm*

September -92

Oktober -92

1.				14.08	SSO		18.23	SSV
2.				14.56	"		19.25	"
3.				15.24	SO	●	20.42	SV
4.				15.41	"		22.04	"
5.				15.52	"		23.25	"
6.				16.00	OSO	<u>Saturnus</u>	-	-
7.				16.06	"		0.45	VSV
8.				16.13	O		2.03	VSV
9.				16.19	"		3.20	V
10.				16.27	"		4.38	"
11.				16.36	ONO	○	5.56	VNV
12.				16.49	"		7.16	"
13.				17.07	NO		8.37	"
14.				17.33	"		9.56	NV
15.				18.11	"		11.10	"
16.				19.05	"		12.12	"
17.				20.15	"		12.59	"
18.				21.38	"	Mars	13.33	"
19.				23.08	ONO	●	13.57	VNV
20.				-	-		14.13	"
21.	-	-	16.32	NV			14.26	V
22.	0.54	ONO	H	16.53	VNV		14.37	"
23.	2.29	"	17.08	"			14.46	VSV
24.	4.06	"	17.20	V			14.55	"
25.	5.44	O	17.30	"			15.05	SV
26.	7.24	OSO	●	17.39	VSV		15.19	"
27.	8.04	"	N	16.48	"		15.40	"
28.	9.45	SO	<u>Venus</u>	17.00	SV		16.15	SSV
29.	11.24	"	17.15	"			17.10	"
30.	12.55	SSO	17.41	SSV			18.23	SV
31.				13.44	SO		19.45	"

November -92

December -92

1.	13.58	SO	21.07	SV	12.30	OSO	22.45	VSV
2.	14.07	OSO	22.28	VSV	12.36	O	-	-
3.	14.15	"	Ta	23.47	"	"	0.01	V
4.	14.21	"	-	-	12.52	"	1.17	"
5.	14.28	O	1.04	V	13.02	ONO	2.35	VNV
6.	14.35	"	2.20	"	13.16	"	3.55	"
7.	14.44	ONO	3.38	"	13.36	NO	5.16	"
8.	14.56	"	4.57	VNV	14.05	"	6.36	NV
9.	15.12	"	6.18	"	14.48	"	7.49	"
10.	15.35	NO	7.39	NV	15.49	"	8.50	"
11.	16.09	"	8.56	"	17.07	"	9.34	"
12.	16.59	"	10.04	"	18.36	ONO	10.06	"
13.	18.06	"	10.57	"	20.09	"	10.27	VNV
14.	19.26	"	11.35	"	21.43	O	10.43	"
15.	20.54	ONO	12.02	VNV	23.16	"	10.54	V
16.	22.26	"	12.20	"	-	-	11.04	"
17.	23.58	O	12.34	"	0.49	OSO	11.13	VSV
18.	-	-	12.45	V	2.22	"	11.22	"
19.	1.30	O	12.54	"	3.56	SO	11.32	SV
20.	3.04	OSO	13.03	VSV	5.30	"	11.47	"
21.	4.39	"	13.12	"	7.00	"	12.09	SSV
22.	6.15	SO	13.24	SV	8.17	SSO	12.46	"
23.	7.51	"	13.42	"	9.14	"	13.43	"
24.	9.20	SSO	14.09	SSV	9.48	"	14.58	SV
25.	10.31	"	14.55	"	10.09	SO	16.21	"
26.	11.18	"	16.01	"	10.22	"	17.45	"
27.	11.46	SO	17.21	SV	10.31	OSO	19.06	VSV
28.	12.03	"	18.45	"	10.39	"	20.25	"
29.	12.14	"	20.07	VSV	10.45	"	21.42	V
30.	12.23	OSO	21.27	"	10.52	O	22.57	"
31.		<u>Saturnus</u>						

24
Tabellen på föregående sida visar månens uppgång (till vänster i spalten) och dess nedgång (till höger i spalten). Med månens upp och nedgång (i Smedjebacken) menas här att dess övre kant befinner sig 2,3 grader över vågplanet. Månens diameter är ca 1/2 grad.

De dagar då någon av de ljusaste planeterna syns i samma riktning som månen är planetens namn skrivet på datumet. Om namnet är understruket syns planeten strax under månen på himlen- annars strax över...

H = Höstdagjämning.

N = Normaltiden börjar och sommartiden slutar.

OR = Orioniderna i maximum. (Många meteoror o stjärnfall.)

Ta = Tauriderna i maximum. (Många meteoror)

Le = Leoniderna i maximum. (Många meteoror)

Ge = Geminiderna i maximum. (Många meteoror)

F = Månförmörkelse börjar den 9 dec kl 22.59 och slutar den 10 dec. kl 2.29. Den är total från kl 0.07 till 1.21 den 10 dec, med maximum kl 0.44.

VV = Vintersolstånd, Venus syns nära Saturnus på himlen. Venus är 1,1 grader S om Saturnus. (1,1 grad = 2 måndiametrar)

Latitud 60° 8' nord.

Longitud 15° 25' ost.

Per-Erik Heden
Älvdalen

För att vi ska träffas ibland, anordnas under hösten s.k. "obs"kvällar på följande datum:

12/9, 29/9, 7/10, 21/10, 8/11, 20/11, 6/12.

Är du intresserad att delta?

Kontakta då Lars Andersson, tel 0240 - 23563

LEKSAND. Såg ett UFO?

På tisdagskvällen såg målaren Rune Mases en underlig syn när han vistades i sin sommarstuga i Hästberg. I ungefär sydlig riktning såg han strax ovanför en bergskam ett omväxlande starkt och svagt ljus om under en timmes tid rörde sig i trädtopps höjd. (UFO är ett så kallat oidentifierat flygande föremål när man över-sätter UFO till svenska). Det tycktes även som att föremålet/ljuset vände och vred på sig och Rune, som är intresserad av UFO:n ansåg att det inte var något vanligt ljus han såg. Himlen var dessutom mulen så det kunde inte ha varit någon stjärna. Ljuset försvann heller inte plötsligt utan för iväg uppåt en bit innan det försvann helt. Rune undrar om någon mer sett vad han såg eftersom han tycker det vore bra att finna en förklaring till ljuset.

FALUKURIREN 920903

Nu på svenska:

"HEMLIGSTÄMPLAT" av Whitley Strieber
Spännande roman om Roswell-kraschen
i New Mexico, USA 1947.

Inbunden. 363 sidor. Lättläst!

Beställes genom:

NYKÖPINGS TVÄRVETENSKAPLIGA BOKFÖRENING
Sätt in 188:- på postgirokonton 1959-6.

Märk talongen: W 172.

KÖP UFO-SVERIGES ROCKSLAGSNÄL!

Nålen kostar 20:- + porto 2.30 som du sätter in på postgiro 4778197-6.

Märk talongen "UFO-nål"

GÅTA.

Den är 12 cm lång och har vattentryck i ena ändan och huvud i den andra. Många människor håller den dagligen i sin hand. När den används blir den rynkig (skrynklig). För somliga är den till glädje, för andra kan den vara till besvär. En del njuter mest när dom sätter in den, andra kan få den att växa, en del låter den gå omedelbart. Det kan också bli smått av den. Detta är en sak på 3 bokstäver.

Svar insändes till Västerbergslagens UFO-förening
Box 99 77701 Smedjebacken.

Nej, det är ingenting som fastnat i trädet. Och inte heller är det en frisbee som någon kastat upp. Jämför storleken med Paul Norelius huvud! Edith och Mårten Blixt från Namn i Jämtland är övertygade om att det är ett UFO som råkat komma med på bilden.

Edith Blixt, 69, fotograferade vännen på taket och fick en chock när hon såg vad som fastnat på plåten...